

Határozatok Tára

GIOVANNI PITRUZZELLA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2022. július 14.¹

C-439/20. P. és C-441/20. P. sz. egyesített ügyek

Európai Bizottság
kontra
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
és
az Európai Unió Tanácsa
kontra
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd
(C-441/20 P)

„Fellebbezés – Dömping – Szubvenciók – A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – (EU) 2016/1036 rendelet – A 8. cikk (1), (9) és (10) bekezdése, valamint a 10. cikk (5) bekezdése – (EU) 2016/1037 rendelet – A 13. cikk (1), (9) és (10) bekezdése, valamint a 16. cikk (5) bekezdése – A kötelezettségvállalás megszegése – A kötelezettségvállalás elfogadása visszavonásának hatása – 1238/2013/EU és 1239/2013/EU végrehajtási rendelet – A jogellenességi kifogás elfogadhatósága – (EU) 2016/2146 végrehajtási rendelet – Kötelezettségvállalási számlák érvénytelenítése”

1. Miután a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását azzal az indokkal, hogy az exportáló gyártó megszegte a kötelezettségvállalását, a már kivetett végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a kivetésük időpontjától kezdve teljesített, a megszegett kötelezettségvállalásnak megfelelő behozatalokra, vagy csak a kötelezettségvállalás visszavonását követő behozatalokra vonatkoznak? Ebben az összefüggésben a Bizottság érvénytelenítheti a megszegett kötelezettségvállalásnak megfelelő behozatalokra vonatkozó számlákat, és elrendelheti, hogy a nemzeti hatóságok szedjék be az e behozatalokra vonatkozó végleges vámokat?

2. Lényegében ezek a fő kérdések merülnek fel a jelen egyesített ügyekben, amelyek az Európai Bizottság által a C-439/20. P. sz. ügyben, illetve az Európai Unió Tanácsa (a továbbiakban együttesen: intézmények) által a C-441/20. P. sz. ügyben² benyújtott két fellebbezésre vonatkoznak, amelyekben az Európai Unió Törvényszéke 2020. július 8-i Jiangsu Seraphim Solar System kontra Bizottság ítéletének (T-110/17, EU:T:2020:315, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítélet helyt adott a Jiangsu Seraphim Solar System

¹ Eredeti nyelv: olasz.

² A szóban forgó két ügyet a Bíróság elnökének 2021. január 7-i határozatával egyesítették.

Co Ltd (a továbbiakban: Jiangsu) társaság által benyújtott, az (EU) 2016/2146 bizottsági végrehajtási rendelet³ (a továbbiakban: vitatott rendelet) őt érintő részének megsemmisítésére irányuló keresetnek.

I. Jogi háttér

3. A vitatott rendelet elfogadásának időpontjában a dömpingellenes intézkedések Unió általi elfogadását az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ (a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) szabályozta.

4. E rendelet „Kötelezettségvállalások” címet viselő 8. cikke a következőképpen rendelkezett (1), (9) és (10) bekezdésében:

„(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását elfogadhatja, amennyiben meggyőződött arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vám vagy az adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára [...]

(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását bizottsági határozattal vagy adott esetben bizottsági rendelettel formálisan is vissza kell vonni, miáltal automatikusan érvénybe lép a Bizottság által a 7. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám, feltéve, hogy az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalását. [...]

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben olyan kötelezettségvállalás megszegésére vagy visszavonására kerül sor, amely kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.”

5. Ugyanezen rendelet „Visszaható hatály” címet viselő 10. cikke a következőképpen rendelkezett (5) bekezdésében:

„A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint

³ A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló 2013/707/EU végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalás elfogadásának két exportáló gyártó tekintetében történő visszavonásáról szóló, 2016. december 7-i (EU) 2016/2146 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 333., 4. o.).

⁴ HL 2016. L 176., 21. o.

90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra”.

6. A vitatott rendelet elfogadásának időpontjában a szubvencióellenes intézkedések Unió általi elfogadását az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ (a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet) szabályozta.

7. A szubvencióellenes alaprendelet a kötelezettségvállalások és a visszaható hatály tekintetében a dömpingellenes alaprendelet megfelelő rendelkezéseivel lényegében azonos megfogalmazású rendelkezéseket tartalmaz. Így különösen a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének első és második albekezdése, (9) és (10) bekezdése, valamint 16. cikkének (5) bekezdése lényegében megfelel a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdése első és második albekezdésének, (9) és (10) bekezdésének, valamint 10. cikke (5) bekezdésének (a továbbiakban a két rendeletre együttesen mint alaprendeletek hivatkozom).⁶

II. A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

8. A Jiangsu egy olyan társaság, amely kristályos szilícium fotovillamos modulokat állít elő Kínában, és azokat az Európai Unióba exportálja.

9. A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) (a továbbiakban: szóban forgó termékek)⁷ behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetését követően a Bizottság a 2013. augusztus 2-i 2013/423/EU határozat⁸ révén elfogadta a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Exportimport Kereskedelmi Kamara által a többek között a Jiangsu nevében felajánlott, árakra vonatkozó kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás).

10. 2013. december 2-án a Tanács elfogadta a szóban forgó termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1238/2013/EU végrehajtási rendeletet.⁹ Ugyanezen a napon a Tanács elfogadta az e termékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1239/2013/EU végrehajtási rendeletet.¹⁰

⁵ HL 2016. L 176., 55. o.

⁶ Emellett az alaprendeletek vonatkozó rendelkezései lényegében megegyeznek az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) rendelkezéseivel, amely rendelet a szóban forgó dömpingellenes vámok kivetésének időpontjában alkalmazandó, valamint az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet rendelkezéseivel (HL 2009. L 188., 93. o.; helyesbítések: HL 2015. L 187., 91. o.; HL 2016. L 44., 20. o.), amely rendelet a szóban forgó kiegyenlítő vámok kivetésének időpontjában alkalmazandó. Következésképpen a jelen fellebbezések vizsgálata során – akárcsak a megtámadott ítéletben – az alaprendeletekre kell hivatkozni, kivéve, ha az 1225/2009 és az 597/2009 rendeletek eltérnek, vagy ha a szöveggörnyezet ezt megkívánja.

⁷ Lásd a megtámadott ítélet 2. pontjában szereplő hivatkozásokat.

⁸ A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló, 2013. augusztus 2-i 2013/423/EU határozat (HL 2013. L 209., 26. o.).

⁹ A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1238/2013/EU végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 1. o.).

¹⁰ A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1239/2013/EU végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.).

11. Az 1238/2013 végrehajtási rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1239/2013 végrehajtási rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja azonos megfogalmazásban a következőképpen rendelkezik:

„(2) Vámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor:

[...]

b) ha a Bizottság az [alaprendeletek]¹¹ szerint a kötelezettségvállalás elfogadását rendeletben vagy határozatban visszavonja, amelyben konkrét ügyletekre hivatkozik és a vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat érvénytelennek nyilvánítja.”

12. A 2013. december 4-i 2013/707/EU végrehajtási határozatával¹² a Bizottság megerősítette a kínai exportáló gyártók által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadását.

13. Az 1238/2013/EU végrehajtási rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és az 1239/2013/EU végrehajtási rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében a 2013/707 végrehajtási határozat hatálya alá tartozó, a kötelezettségvállalással kapcsolatos behozatalok mentesülnek az említett rendeletek által kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok alól.

14. Miután azonban a Bizottság később megállapította, hogy a Jiangsu megszegte a kötelezettségvállalást, elfogadta a vitatott rendeletet. E rendelet 1. cikkében a Bizottság többek között a Jiangsu tekintetében visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását. Ugyanezen rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében a Bizottság érvénytelenítette az ugyanezen rendelet 1. mellékletében felsorolt kötelezettségvállalási számlákat, és a (2) bekezdésben úgy határozott, hogy „a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó vámárnyilatkozat elfogadásakor az 1238/2013 [...] rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1239/2013 [...] rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében dömpingellenes és kiegyenlítő vámokból keletkezett vámtartozást be kell szedni”.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

15. A Törvényszék Hivatalához 2017. február 18-án benyújtott keresetlevelével a Jiangsu megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be a vitatott rendelet 2. cikkével szemben. E kereset alapját egyetlen, az alaprendeletek több rendelkezésének megsértésére alapított jogalap képezte, amely az EUMSZ 277. cikk alapján az 1238/2013 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával és az 1239/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával szemben előterjesztett jogellenességi kifogáson alapult.

16. A megtámadott ítélet 28–64. pontjában a Törvényszék először is elutasította a Tanács által támogatott Bizottság kifogásait a kereset és a jogellenességi kifogás elfogadhatóságára vonatkozóan.

¹¹ Lásd a fenti 6. lábjegyzetet.

¹² A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU végrehajtási határozat (HL 2013. L 325., 214. o.; helyesbítés: HL 2014. L 104., 82. o.).

17. Ezt követően a megtámadott ítélet 65–160. pontjában a Törvényszék helyt adott a Jiangsu által felhozott egyetlen jogalapnak és jogellenességi kifogásnak, és ezért megsemmisítette a vitatott rendelet 2. cikkét a Jiangsut érintő részben.

IV. A felek kérelmei

18. A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Tanács által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, nyilvánítsa elfogadhatatlannak az első fokon benyújtott keresetet, másodlagosan pedig utasítsa el az első fokon benyújtott keresetet, és kötelezze a Jiangsu Seraphim társaságot a költségek viselésére.

19. A C-441/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az első fokon benyújtott keresetet, és kötelezze a Jiangsu Seraphim társaságot a költségek viselésére, másodlagosan pedig utalja vissza az ügyet a Törvényszékhez, és az elsőfokú és a fellebbezési eljárás során felmerült költségekről jelenleg ne határozzon.

20. A Jiangsu azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezéseket, valamint a Bizottságot és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

V. A fellebbezések elemzése

21. A C-439/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésének alátámasztására a Bizottság négy jogalapra hivatkozik. Ezek a jogalapok nagymértékben átfedik a Tanács által a C-441/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés alátámasztására előterjesztett két jogalapot. A két fellebbezést ezért együttesen kell vizsgálni.

A. Az elfogadhatóságra vonatkozó első fellebbezési jogalapokról

22. Első jogalapjaikban az intézmények azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a Jiangsu által benyújtott kereset elfogadhatóságának vizsgálata során (első rész), valamint a Jiangsu által felhozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságának és joghatás kiváltására való alkalmasságának vizsgálata során (második rész).

1. A Jiangsu keresetösségi jogára és eljáráshoz fűződő érdekére vonatkozó első fellebbezési jogalapok első részéről

23. Első fellebbezési jogalapjaik első részében az intézmények a vitatott rendelet megtámadott rendelkezése, nevezetesen annak 2. cikke tekintetében a Jiangsu keresetindításhoz való jogának és eljáráshoz fűződő érdekének a Törvényszék által végzett elemzését vitatják.

a) A közvetlen érintettségről

24. Az intézmények mindenekelőtt azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 37., 38., 44. és 45. pontjában többször tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Jiangsu az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érintett a vitatott rendelet megtámadott rendelkezése tekintetében. Az intézmények rámutatnak arra, hogy nem a

Jiangsu mint exportáló gyártó, hanem a Seraphim Solar System GmbH kapcsolt importőr társaság tette meg a vámárnyilatkozatokat azon termékekre vonatkozóan, amelyek tekintetében a számlákat az említett rendelet érvénytelenítette. Következésképpen nem a Jiangsu, hanem az utóbbi társaság köteles megfizetni a Jiangsu által kiállított számlák érvénytelenítése következtében megfizetendő dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat. E vámtartozás keletkezése a vitatott rendelet 2. cikkéből eredő jogi helyzet módosítását jelenti. Ebből az következik, hogy a Jiangsu mint exportáló gyártó jogi helyzetét a vitatott rendelet 2. cikke nem módosította, és ezért az az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a Jiangsut közvetlenül nem érintette.

25. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EUMSZ 263. cikkének negyedik bekezdésében említett feltétel, amely szerint a kereset tárgyát képező intézkedésnek közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, két együttes feltétel teljesülését követeli meg, nevezetesen először is azt, hogy a vitatott intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon e személy jogi helyzetére, másodsor pedig azt, hogy ne hagyjon semmiféle mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert a végrehajtása tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, kizárólag az uniós szabályozás alapján történik.¹³

26. A jelen ügyben a Jiangsu a vitatott rendelet 2. cikkét teljes egészében megtámadta. Amint az a fenti 14. pontból kitűnik, és amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában megállapította, a Bizottság e rendelkezéssel az (1) bekezdésben érvénytelenítette többek között a Jiangsu által kibocsátott, bizonyos konkrét ügyleteknek megfelelő kötelezettségvállalási számlákat, és a (2) bekezdésben elrendelte a számlák tárgyát képező ügyletekkel kapcsolatban megfizetendő végleges vámok beszedését. A Törvényszék a megtámadott ítélet e pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Jiangsu által megtámadott rendelkezések így közvetlenül hatást gyakoroltak az ő jogi helyzetére.

27. E tekintetben úgy vélem, hogy a valamely jogalany által kiállított számlák érvénytelenítésére irányuló intézkedés közvetlenül hatást gyakorolhat e jogalany jogi helyzetére. A számlák érvénytelenítésével ugyanis ez az intézkedés érinti az érvénytelenített számlák tárgyát képező konkrét ügyletekre vonatkozó szerződéses jogviszonyt, a jelen ügyben a Jiangsu és az importőr közötti jogviszonyt, és érintheti a számlát kiállító jogalany és az adóhatóságok közötti jogviszonyt is.¹⁴ Következésképpen az intézmények véleményem szerint nem hivatkozhatnak megalapozottan arra, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott rendelet 2. cikke közvetlenül érinti a Jiangsut, legalábbis e rendelkezés (1) bekezdése tekintetében.

28. Ami a (2) bekezdést illeti, igaz, hogy – amint azt az intézmények állítják – a számlák érvénytelenítéséből eredő vámtartozás az importőr, nevezetesen a Seraphim Solar System GmbH társaság tekintetében keletkezett, amely egy, a Jiangsutól elkülönülő jogi személy, jóllehet kapcsolódik ahhoz. A jelen ügy összefüggésében azonban ez a körülmény véleményem szerint nem olyan, hogy a Jiangsu keresetét közvetlen érintettség hiányában elfogadhatatlanná tenné.

29. A vámtartozás keletkezése ugyanis mindenekelőtt a szóban forgó számlák érvénytelenítésének azonnali és közvetlen következménye, amely érvénytelenítés – amint az magából a vitatott rendeletről¹⁵ kitűnik – az említett tartozás keletkezésének szükséges előfeltétele. A

¹³ Lásd többek között: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

¹⁴ Az uniós bíróságok előtti, a számlák érvénytelenítésével kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó ügyekre vonatkozó példaként lásd többek között: 2021. október 21-i Wilo Salmson France ítélet (C-80/20, EU:C:2021:870) vagy a Törvényszék 2014. október 2-i Spraylat kontra ECHA ítélete (T-177/12, EU:T:2014:849, különösen a 21. pont).

¹⁵ Lásd a vitatott rendelet (32) preambulumbekendését és ezzel szemben a (33) preambulumbekendés utolsó mondatát.

kötelezettségvállalással kapcsolatos ügyletekre vonatkozó számlák érvénytelenítése és az ezen ügyletekkel kapcsolatban keletkező vámtartozás tehát ugyanazon intézkedés szorosan összefüggő hatása, így mesterséges lenne szétválasztani azokat. Emellett a vámtartozások pontosan a számlák tárgyát képező konkrét ügyletekre vonatkoznak, így szükségszerűen érintik azokat az ügyleteket, amelyekben a Jiangsu félként vesz részt, és így a jogi helyzetét is.

30. A fentiekből az következik, hogy véleményem szerint – az intézmények állításával ellentétben – a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott rendelet 2. cikke közvetlenül érinti a Jiangsut.

b) Az eljáráshoz fűződő érdekről

31. Másodlagosan az intézmények azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak elemzése során, hogy a Jiangsunak érdeke fűződik-e az eljáráshoz a vitatott rendelet 2. cikkének megtámadása érdekében.

32. E tekintetben a megtámadott ítélet 47. pontjában a Törvényszék kifejtette, hogy az ítélezési gyakorlat hallgatólagosan, azonban szükségszerűen elfogadja a valamely exportáló gyártó által a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásáról és az általa gyártott és az uniós piacra exportált termékeket terhelő végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló jogi aktusok ellen indított kereset elfogadhatóságát.¹⁶ A Törvényszék ebből arra a következtetésre jutott, hogy hasonló helyzetben egy ilyen exportáló gyártót arra is jogosultnak kell tekinteni, hogy az említett vámnak olyan termékekre történő kivetését vitathassa, amelyeket már exportált, és amelyek tekintetében a kötelezettségvállalási számlákat a Bizottság érvénytelenítette. A megtámadott ítélet 48. pontjában a Törvényszék azt is megállapította, hogy a megtámadott rendelkezések, mivel hozzájárulnak a Jiangsu termékei importárának emeléséhez, negatív következményekkel járnak az utóbbinak a szóban forgó termékek importőrével fennálló üzleti kapcsolatára nézve, és a kereset sikeressége esetén alkalmas e negatív következmények kiküszöbölésére.

33. Az intézmények azt állítják, hogy ez az elemzés téves jogalkalmazáson alapul. A megtámadott ítélet 47. pontjában foglalt megfontolások irrelevánsak, mivel a kereshetőségi jogra vonatkoznak, és az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének téves értelmezésén alapulnak. Az ítélezési gyakorlat alapján e tekintetben alkalmazott analógia hibás, mivel nem a jelen ügryhöz hasonló helyzetre vonatkozik. A megtámadott ítélet 48. pontja az ítélezési gyakorlattal ellentétben úgy értelmezi az eljáráshoz fűződő érdek fogalmát, hogy elegendő pusztán azon gazdasági előny bizonyítása, amely abból ered, hogy a keresetnek helyt adnak, holott ezzel szemben a felperes jogi helyzetének megváltozása szükséges. A Jiangsu vitatja az intézmények érveit.

34. E tekintetben a Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben e személynek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és hogy a kereset az eredményénél fogva alkalmas

¹⁶ A Törvényszék a 2010. szeptember 9-i Usha Martin kontra Tanács és Bizottság ítéletre (T-119/06, EU:T:2010:369) hivatkozik, amelyet a 2012. november 22-i Usha Martin kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-552/10 P, EU:C:2012:736) a fellebbezés alapján helybenhagyott.

arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon. A felperes eljáráshoz fűződő érdekének létrejötnének és fennállónak kell lennie, továbbá az nem vonatkozhat jövőbeli és hipotetikus helyzetre.¹⁷

35. A jelen ügyben a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kifejtett érvelés nem kerülheti el a kritikákat. Egyrészt ugyanis kétségesnek tűnik a Törvényszék által az említett ítélet 47. pontjában felhozott analógia terjedelme. Nem kifejezetten az eljáráshoz fűződő érdek követelményére vonatkozik, és relevanciája semmilyen módon nincs alátámasztva. Emellett a megtámadott ítélet 48. pontjában foglalt, a Jiangsu és az importőr közötti üzleti kapcsolatokra gyakorolt negatív következményekre vonatkozó megfontolások önmagukban nem tűnnek elegendőnek annak bizonyításához, hogy a jogi aktus megsemmisítése a Jiangsu jogi helyzetére olyan pozitív hatást gyakorolna, amely indokolná a fenti 34. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban vázolt, eljáráshoz fűződő érdeket.

36. Mindazonáltal ezek a hibák véleményem szerint nem vezethetnek a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mivel helyes az a következtetés, hogy a Jiangsunak érdeke fűződik az eljáráshoz a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése érdekében.¹⁸

37. Amint azt a fenti 26. pontban említettem, a jelen ügyben a Bizottság a vitatott rendelet 2. cikke alapján egyrészt érvénytelenítette a többek között a Jiangsu által kiállított kötelezettségvállalási számlákat, másrészt elrendelte a számlák tárgyát képező ügyletekre vonatkozó végleges vámok beszedését.

38. Ilyen körülmények között a vitatott rendelet említett rendelkezésének megsemmisítése a Jiangsu által kiállított számlák érvénytelenségének megszűnését eredményezné, ezért az előző 34. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint jogi következményekkel járna. A Jiangsut érintő jogi következmények eltörlése, különösen az érvénytelenített számlák tárgyát képező ügyletekkel kapcsolatos szerződéses jogviszonyokban, a számlák érvénytelenítéséből adódóan, a keresetnek való helyt adás esetén a Jiangsu számára előnnyel jár. Ez a megsemmisítés tehát érvénytelenítené a számlák tárgyát képező ügyletekkel kapcsolatban megfizetendő végleges vámok beszedésének elrendelését, amely ügyletek tekintetében, amint azt a fenti 29. pontban már jeleztem, Jiangsu volt az eladó fél. E megfontolásokból véleményem szerint az következik, hogy a Jiangsunak érdeke fűződik az eljáráshoz a vitatott rendelet megtámadott rendelkezésének megsemmisítése érdekében. Ebből következően az intézmények ezen kifogását is el kell utasítani.

2. Az első fellebbezési jogalapoknak a Jiangsu által felhozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságára és joghatás kiváltására való alkalmasságára vonatkozó második részéről

39. Az intézmények által felhozott első jogalapok második része a Törvényszék által a megtámadott ítélet 57–64. pontjában elvégzett elemzés ellen irányul, amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Jiangsu által az EUMSZ 277. cikk alapján az 1238/2013 rendelet 3. cikke

¹⁷ Lásd többek között: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. és 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91. és 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; a továbbiakban: Canadian Solar ítélet).

¹⁸ Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy amennyiben a Törvényszék határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését, és az indokolást a Bíróságnak a saját indokolásával kell helyettesítenie. Lásd többek között: 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

(2) bekezdésének b) pontjával és az 1239/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával (a továbbiakban együttesen: a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések) szemben felhozott jogellenességi kifogás elfogadható.

40. Ezen elemzést követően a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az e rendelkezésekkel szembeni eljáráshoz fűződő érdek hiányában nem állapítható meg, hogy a Jiangsu közvetlenül az elfogadásukat követően az EUMSZ 263. cikk alapján jogosult volna megtámadni azokat, és ezért a társaság az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogás keretében támadhatja meg azokat.¹⁹

41. Az intézmények úgy vélik, hogy a Törvényszék az elemzés során többször is tévesen alkalmazta a jogot, és hogy az különösen a Solar World és a Canadian Solar ítéletekből eredő ítélkezési gyakorlattal ellentétes.²⁰ A Bizottság vitatja a jogellenességi kifogás joghatás kiváltására való alkalmasságát is.

42. E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely valamennyi félnek biztosítja a jogot arra, hogy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktus megsemmisítése érdekében vitassa a megtámadott jogi aktus jogalapjául szolgáló korábbi közösségi jogi aktusok érvényességét akkor, ha ez a fél az EUMSZ 263. cikk alapján nem volt jogosult ezen jogi aktusok elleni közvetlen kereset benyújtására, amelyek következményeit anélkül viseli, hogy megsemmisítésük kérelmezésére korábban jogosult lett volna.²¹ Jogellenességi kifogásra csupán más rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőség hiányában lehet hivatkozni.²² Magának az EUMSZ 277. cikknek a szövegéből továbbá az tűnik ki, hogy a kifogásnak való esetleges helyt adás csupán az aktus jogellenességének járulékos megállapítását eredményezi, és ebből következően a jogellenesnek nyilvánított rendelkezések felek közötti alkalmazhatatlanságát, tehát nem azok megsemmisítését.²³

43. Előjáróban álláspontom szerint emlékeztetni kell arra is, hogy a SolarWorld ítéletben a Bíróság megállapította, hogy az 1239/2013 rendelet 2. cikke olyan rendelkezés, amely nem választható el az említett rendelet fennmaradó részétől, és hogy e rendelkezés megsemmisítése szükségképpen érintené e rendelet lényeges tartalmát.²⁴ E megállapítás fényében a Bíróság helybenhagyta a Törvényszék végzését, amely elfogadhatatlannak nyilvánította a csak e rendelkezés megsemmisítésére és nem pedig a rendelet egészének megsemmisítésére irányuló keresetet. A Bíróság az állandó ítélkezési gyakorlatra támaszkodott, amely szerint valamely uniós

¹⁹ Lásd a megtámadott ítélet 64. pontját.

²⁰ 2017. november 9-i SolarWorld kontra Tanács ítélet (C-205/16 P, EU:C:2017:840, a továbbiakban: SolarWorld ítélet); a fenti 17. lábjegyzetben hivatkozott Canadian Solar ítélet.

²¹ Lásd: 1979. március 6-i Simmenthal kontra Bizottság ítélet (92/78, EU:C:1979:53, 39. pont) és legutóbb 2020. december 17-i BP kontra FRA ítélet (C-601/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:1048, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

²² Lásd többek között: 2001. február 15-i Nachi Europe ítélet (C-239/99, EU:C:2001:101, 37. pont), valamint a megtámadott ítélet 56. pontjában hivatkozott egyéb ítélkezési gyakorlat.

²³ A jogellenesség járulékos megállapítása és a megsemmisítést kimondó ítélet által kifejtett hatások közötti szükségszerű különbségről lásd: Trabucchi főtanácsnok Kortner és társai kontra Tanács és társai egyesített ügyekre (15/73–33/73, 52/73, 53/73, 57/73–109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 és 135/73–137/73, nem tették közzé, EU:C:1973:164) vonatkozó indítványának 195. oldalán szereplő megfontolásokat.

²⁴ Lásd a SolarWorld ítélet 44., 55. és 57. pontját. A Bíróság ezen ítélet 46. pontjában többek között megállapította, hogy az uniós jogalkotó e rendelet elfogadásakor egységet vagy „csomagot” alkotó kereskedelempolitikai védintézkedéseket vezetett be. Az említett rendelet ugyanis két külön és egymást kiegészítő intézkedést ír elő, amelyek közös cél elérésére irányulnak, azaz az érintett termékekre vonatkozó kínai támogatás uniós gazdasági ágazatra gyakorolt káros hatásának e gazdasági ágazat érdekeinek figyelembevétele mellett történő elhárítására.

aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől.²⁵ A Canadian Solar ítéletben a Bíróság lényegében kiterjesztette ezeket a megállapításokat az 1238/2013 rendelet 3. cikkére.²⁶

44. Ebben az összefüggésben először is azt kell megvizsgálni, hogy – amint azt az intézmények állítják – téves jogalkalmazáson alapul-e a Törvényszék azon következtetése, hogy a Jiangsunak nem fűződött érdeke a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezésekkel szembeni eljáráshoz.

45. E tekintetben a megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában a Törvényszék egyrészt megállapította, hogy e rendelkezések elfogadásakor az a kérdés, hogy ezeket a Jiangsura alkalmazni fogják-e, tisztán hipotetikus jellegű volt. Másrészt a Törvényszék kiemelte, hogy a Jiangsunak a fent említett rendelkezésekkel szembeni eljáráshoz fűződő érdeke nem alapulhatott annak pusztán lehetőségén, hogy a Bizottság vele szemben visszavonja a kötelezettségvállalások elfogadását, majd érvénytelennek nyilvánítja a kötelezettségvállalási számlákat.

46. A Törvényszék ezen megfontolásai véleményem szerint nem tartalmazzak hibát. Az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet elfogadásakor a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések alkalmazása – amelyek, amint arra a fenti 11. pontban utaltam, vámtartozás keletkezését írták elő, amennyiben a Bizottság rendelet vagy határozat útján visszavonta a kötelezettségvállalás elfogadását bizonyos ügyletekre vonatkozóan, és a vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat érvénytelenítette – tisztán hipotetikus volt, és egy olyan körülménytől – mégpedig a kötelezettségvállalás megszegésének megállapításától – függött, amely még nem következett be, és valószínűleg be sem következhetett.

47. A Törvényszék megfontolásai tehát összhangban vannak a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatával, amely szerint a felperes érdekének létrejött és fennálló érdeknek kell lennie, nem lehet jövőbeli vagy hipotetikus helyzettel kapcsolatos, és ezen érdeknek – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül.²⁷ Meg kell továbbá jegyezni, hogy az intézmények a fellebbezésükben nem vitatják a Törvényszéknek a megtámadott ítélet fent említett pontjaiban foglalt megállapításait.

48. Ebből az következik, hogy véleményem szerint a Törvényszék nem tévedett, amikor megállapította, hogy a Jiangsunak – a kötelezettségvállalás megszegésének megállapítása hiányában – nem fűződött érdeke a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezésekkel szembeni eljáráshoz a két említett rendelet elfogadásakor és az azt követő időszakban, amikor azokat megtámadhatta volna.

49. Az intézmények másodszor azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem nyilvánította elfogadhatatlannak a jogellenességi kifogást, mivel az e kifogás tárgyát képező rendelkezéseknek az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet többi részétől elválaszthatatlan jellege miatt a SolarWorld és a Canadian Solar ítélet fényében a Jiangsu megtámadhatta volna e rendeletek egészét, és ebben az összefüggésben hivatkozhatott volna e rendeletek bármely

²⁵ Lásd a SolarWorld ítélet 38. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

²⁶ Lásd a Canadian Solar ítélet 64. pontját.

²⁷ Lásd többek között: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56. pont); Canadian Solar ítélet (91. és 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

rendelkezésének jogellenességére. Mivel a Jiangsu nem támadta meg e rendeleteket a keresetindítási határidőkön belül, a jogellenességi kifogás benyújtásának lehetősége most már kizárt e társaság számára.

50. E tekintetben azonban megjegyzem, hogy a szóban forgó rendelkezéseknek a rendeletek többi részétől való elválaszthatóságának kérdéséről függetlenül a fenti 45–47. pontban kifejtett megfontolásokból az következik, hogy még ha a Jiangsu a keresetindítási határidőn belül meg is támadta volna az 1238/2013 és az 1239/2013 rendeletet teljes egészében, akkor sem állt volna fenn az eljáráshoz fűződő érdeke a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések megtámadása érdekében.

51. Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a fenti 47. pontban említett, az eljáráshoz fűződő érdek szükségszerű létrejött, fennálló és nem hipotetikus jellegére vonatkozó elvek az egyes jogalapokra is vonatkoznak.²⁸ A Törvényszéknek a fenti 45. pontban hivatkozott megfontolásainak fényében az eljáráshoz fűződő érdek hiányában a Jiangsu akkor sem támadhatta volna meg a szóban forgó rendelkezéseket, ha az 1238/2013 és az 1239/2013 rendeletet teljes egészében megtámadta volna. Az intézmények ezért nem hivatkozhatnak arra, hogy a Törvényszék e tekintetben tévesen alkalmazta a jogot.

52. Ezt követően harmadszor azonban meg kell vizsgálni a Bizottság azon érvét, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jogellenességi kifogást elfogadhatónak ítélte, mivel a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezéseknek a SolarWorld és a Canadian Solar ítéletekben elismert, az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet többi részétől elválaszthatatlan jellege miatt a Jiangsu nem emelhetett ilyen kifogást csak az e kifogás tárgyát képező rendelkezésekkel szemben, hanem e rendeletek egésze tekintetében kellett volna így eljárnia.

53. A Bizottság ezt az érvelést arra a feltételezésre alapozza, hogy az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítési keresetekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatban kifejtett, a fenti 43. pontban hivatkozott elv, amely szerint valamely uniós aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől, átültethető az EUMSZ 277. cikk szerinti jogellenességi kifogás keretében is.²⁹ Ebből az következik, hogy az a jogellenességi kifogás, amelyet csak a jogszabály többi részétől nem elválasztható rendelkezésekkel kapcsolatban hoznak fel, nem elfogadható.

54. Függetlenül attól, hogy a szóban forgó rendelkezések elválaszthatók-e a rendeletek többi részétől, amely a felek között vitatott,³⁰ semmi esetre sem vagyok meggyőződve ennek a feltevésnek a helytállóságáról.

55. Valóban az azon ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló legfontosabb érv, amely szerint valamely uniós aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől, annak elkerülésében keresendő, hogy az aktus részleges megsemmisítését követően a felperes az aktus lényeges tartalmát

²⁸ Éppen a Canadian Solar ügyben mondta ki a Bíróság, hogy a megsemmisítési jogalap az eljáráshoz fűződő érdek hiánya miatt elfogadhatatlan, amennyiben – még ha feltételezhető is e jogalap megalapozottsága – a megtámadott jogi aktusnak az említett jogalap alapján történő megsemmisítése sem vezethetne a felperes számára kedvező eredményre. Lásd ezen ítélet 93. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

²⁹ Lásd a SolarWorld ítélet 38. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

³⁰ Jiangsu rámutat arra, hogy a SolarWorld és a Canadian Solar ítéletben általánosságban utaltak az 1238/2013 és az 1239/2013 rendeletek 3., illetve 2. cikkére, és nem kifejezetten az e cikkek (2) bekezdésében említett rendelkezésekre, amelyek azonban elválaszthatók a cikk többi részétől. Az intézmények vitatják a szóban forgó rendelkezések ezen értelmezését.

megváltoztathassa.³¹ Ez ugyanis az aktus felülvizsgálatát vonná maga után, amely meghaladná az Európai Unió Bíróságának a megsemmisítés iránti kereset keretében fennálló hatáskörét, és túllépné a kereseti kérelem határait.³²

56. Ez az érvelés azonban nem alkalmazható a jogellenességi kifogásra. Amint azt a fenti 42. pontban megjegyeztem, ezen eljárás keretében ugyanis csupán a járulékosan kifogásolt jogi aktus alkalmazhatatlanságának kimondása kérhető, a jogi aktus megsemmisítése azonban nem.³³ A jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések jogellenességének pusztán járulékos megállapítása, és ebből következően a jogellenesnek nyilvánított rendelkezéseknek az eljárás során a felek között való alkalmazhatatlansága pusztán deklaratív, nem pedig konstitutív jellegű. Ez a járulékos megállapítás tehát nem vezethet az aktus lényeges tartalmának ahhoz hasonló módosításához, mint ami a rendelkezések megsemmisítése esetén következne be.

57. Így például a jelen ügyben, még ha feltételezzük is, hogy a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések nem választhatók el az aktus többi részétől, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 158. pontjában a jogellenességükre vonatkozóan tett járulékos megállapítás és az ebből következő, a Jiangsu tekintetében való alkalmazhatatlanná nyilvánítás nem eredményezte az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet lényegi tartalmának módosítását. Ebből következik, hogy a Bíróság által a SolarWorld és a Canadian Solar ítéletekben kifejtett azon érvelés és levont azon következtetés, amely szerint az említett rendelkezések megsemmisítése szükségszerűen érintené az említett rendeletek lényegi tartalmát, nem alkalmazható ebben az ügyben.

58. A fentiekből az következik, hogy véleményem szerint a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a Jiangsu által felhozott jogellenességi kifogást elfogadhatónak ítélte, noha azt nem az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet egésze ellen terjesztette elő.

59. Negyedszer a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 63. pontjában, mivel úgy ítélte meg, hogy a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések általános jellegűek. A Bizottság szerint azonban ezek csak azokra a vállalkozásokra vonatkoznak, amelyek kötelezettségvállalásokat ajánlottak fel, és ezért egyedi határozatot jelentenek velük szemben.

60. E tekintetben az EUMSZ 277. cikk szövegéből kitűnik, hogy a jogellenességi kifogás olyan jogvitákban alkalmazható, amelyek „általános hatállyal bíró jogi aktusokra” vonatkoznak. Ebből tehát a jogorvoslattal megtámadható aktusok negatív lehatárolása következik, az olyan egyedi hatállyal bíró jogi aktusok kizárásával, amelyek ellen a felperes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítési keresetet nyújthat be. E feltétel annak megakadályozására irányul, hogy a jogellenességi kifogást a megsemmisítési kereset elfogadhatósági feltételeinek megkerülésére használják fel, és így az EUMSZ 263. cikkben meghatározott feltételeken túl is vitassák valamely aktus jogszerűségét.

³¹ E tekintetben lásd többek között: 2022. február 16-i Magyarország kontra Parlament és Tanács ítélet (C-156/21, EU:C:2022:97, 293. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), valamint Solar World ítélet (38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

³² Lásd ebben az értelemben: 1972. június 28-i Jamet kontra Bizottság ítélet (37/71, EU:C:1972:57, 11. és 12. pont); Bot főtanácsnok Spanyolország kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa (C-442/04, EU:C:2008:58, 83. pont).

³³ E tekintetben a fenti 23. lábjegyzet mellett lásd még: Bot főtanácsnok Spanyolország kontra Tanács Spanyolország kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa (C-442/04, EU:C:2008:58, 83. pont).

61. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy jogi aktus akkor általános hatályú, ha objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, valamint általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást.³⁴

62. Nem ez a helyzet véleményem szerint a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések esetében. A szóban forgó két cikk (1) bekezdése ugyanis kifejezetten kimondja, hogy ezek a rendelkezések nem az általánosan és elvont értelemben vett személyi kategóriákra, hanem kizárólag „a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/707/EU végrehajtási határozat mellékletében felsorolt vállalatokra” vonatkoznak.

63. Ezért egyetértek a Bizottsággal annyiban, amennyiben azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 63. pontjában a szóban forgó rendelkezéseket általános hatállyal bírójogi aktusoknak minősítette.

64. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy a jelen ügghöz hasonló konkrét esetben a Jiangsuhoz hasonló piaci szereplő számára, akinek, amint az a fenti 45., 47. és 50. pontból kitűnik, nincs lehetősége megtámadni ezeket a rendelkezéseket az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kereset keretében, biztosítani kell, hogy e rendelkezések jogszerűségét járulékosan vitathassa.

65. A 42. pontban említett ítélkezési gyakorlatban hivatkozott általános elv ugyanis, amelynek kifejeződése az EUMSZ 277. cikk, arra irányul, hogy valamennyi félnek biztosítsa a jogot arra, hogy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktus megsemmisítése érdekében vitassa a megtámadott jogi aktus jogalapjául szolgáló korábbi közösségi jogi aktusok érvényességét akkor, ha ez a fél az EUMSZ 263. cikk alapján nem volt jogosult ezen jogi aktusok elleni közvetlen kereset benyújtására, amelyek következményeit anélkül viseli, hogy megsemmisítésük kérelmezésére korábban jogosult lett volna. Ezt az általános elvet véleményem szerint a jelen ügghöz hasonló esetben is alkalmazni kell, amint azt az előző pontban leírtam. Ebből az következik, hogy a fenti 63. pontban említett téves jogalkalmazás ellenére véleményem szerint helyes a Törvényszéknek a Jiangsu azon lehetőségére vonatkozó következtetése, hogy a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések jogszerűségét járulékosan vitassa.

66. Végül, ötödször, a Bizottság másodlagosan azt is előadja, hogy a Jiangsu által első fokon felhozott egyetlen jogalap hatástalan, mivel olyan rendelkezések ellen irányul, amelyek nem képezik a vitatott rendelet jogalapját. Ez a rendelet ugyanis a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkén és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkén alapul. Az intézmények továbbá azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a Jiangsu által felhozott egyetlen jogalapot úgy, hogy az egy arra hivatkozó jogalapot tartalmaz, hogy a vitatott rendelet közvetlenül sérti az alaprendeletek vonatkozó rendelkezéseit, holott e kereset nem tartalmazza e jogalapot. A Törvényszék tehát túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

67. Ezeket az érveket el kell utasítani. Amint az az első fokon benyújtott kereset szöveges elemzéséből kitűnik, a Jiangsu által a Törvényszék előtt felhozott egyetlen jogalap kifejezetten a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 16. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapul, az 1238/2013 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával és az 1239/2013/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával szemben felhozott jogellenességi kifogással összefüggésben. Ebből az következik, hogy a Törvényszék nem

³⁴ Lásd: 2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság és Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Ferracci ítélet (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

értelmezte tévesen a Jiangsu keresetét, és nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen. Ami a jogellenességi kifogás joghatás kiváltására való alkalmasságát illeti, megjegyzem, hogy valóban van némi átfedés az alaprendeletek fent említett vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére alapított egyetlen jogalap és az említett kifogás között. Ugyanis az egyetlen jogalaphoz való helyt adás már önmagában véve is magában foglalja a vitatott rendelet megsemmisítését. Mindazonáltal egyrészt az alaprendeletek fent említett vonatkozó rendelkezései és a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések szorosan összefüggnek abban az értelemben, hogy – az intézmények álláspontja szerint a Jiangsu azok jogszerűségét vitatja – az utóbbiak az előbbieket végrehajtását képezik, amely a vitatott rendeletben nyer konkrét kifejezést. Ebben az összefüggésben tehát világos, hogy a Jiangsu e rendelkezésekkel szemben emelt jogellenességi kifogást. Másrészt az is vitathatatlan, hogy a Jiangsu tekintetében a vitatott rendelet megsemmisítéséhez vezetne az 1238/2013 és az 1239/2013 rendelet rendelkezései jogellenességének pusztán járulékos megállapítása, amely rendelkezések az alaprendeletek említett rendelkezéseinek megsértése miatti jogellenességi kifogás tárgyát képezik. Ebből az következik, hogy véleményem szerint a fent említett kifogás nem hatástalan.

68. A fentiekből az következik, hogy az intézmények által felhozott első jogalapokat el kell utasítani.

B. Az ügy érdemére vonatkozó fellebbezési jogalapokról

69. A Bizottság által előterjesztett második, harmadik és negyedik fellebbezési jogalapban, valamint a Tanács által előterjesztett második fellebbezési jogalapban az intézmények érdemben azon érvelést vitatják, amely a Törvényszéket a vitatott rendelet 2. cikkének a Jiangsu tekintetében történő megsemmisítésére vezette. E jogalapok két részre oszlanak.

1. Az alaprendeletek megsértésére vonatkozó jogalapokról

70. A Bizottság második és harmadik fellebbezési jogalapja, valamint a Tanács második fellebbezési jogalapjának első része a megtámadott ítélet azon része (115–152. pont) ellen irányul, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy az alaprendeletek nem képeznek elegendő jogalapot a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadásához.

a) A megtámadott ítélet

71. A megtámadott ítélet 115–118. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügyben fennálló helyzetre nem alkalmazhatók sem a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdésében, sem pedig a dömpingellenes alaprendelet 10. cikkének (5) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikkének (5) bekezdésében foglalt rendelkezések.

72. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az alaprendeletekben csak ezek a rendelkezések szabályozzák az időközben visszavont vagy megsértett kötelezettségvállalás hiányában fizetendő dömpingellenes és szubvencióellenes vámok időbeli kivetésének kérdését, és hogy a jelen ügyben fennálló helyzet az alaprendeletekben e tekintetben kifejezetten rögzített egyik esetben sem felel meg. Ilyen körülmények között kell értékelni, hogy nincs-e a vitatott rendelet 2. cikke elfogadásának más jogalapja.³⁵

³⁵ Lásd a megtámadott ítélet 119. és 130. pontját.

73. A Törvényszék ezután úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet rendszeréből és céljaiból egyrészt kitűnik a jogalkotó arra vonatkozó szándéka, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának Bizottság általi visszavonásából levonandó következmények megállapítása érdekében alkalmazható eljárásokat szabályozza, másrészt pedig az, hogy a fenti 71. pontban említett (két pár) rendelkezés révén a jogalkotó e szándéka megvalósult. A Törvényszék ezért elutasította, hogy az alaprendelet egyéb rendelkezésein alapulhatna az uniós intézmények azon jogköre, hogy az alaprendelet végrehajtására irányuló jogkör keretében megköveteljék, hogy az érintett vállalkozások az időközben érvénytelenített kötelezettségvállalási számlák tárgyát képező ügyletek alapján fizetendő valamennyi vámot megfizessék.³⁶

74. Különösen a megtámadott ítélet 138. pontjában a Törvényszék elutasította, hogy egy ilyen hatáskört le lehet vezetni a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdéséből és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdéséből, amely rendelkezések szerint a vámok a kötelezettségvállalások elfogadásának visszavonását követően automatikusan alkalmazandóak. A Törvényszék szerint az ilyen automatikus alkalmazás az alaprendeleteknek a fenti 71. pontban említett rendelkezéseiben kifejezetten meghatározott korlátok között kerül előírásra. A megtámadott ítélet ezt követő 139–151. pontjában a Törvényszék ezután elutasította az intézmények által felhozott egyéb jogalapokat.

b) A felek érvei

75. Az intézmények vitatják az alaprendelet vonatkozó rendelkezéseinek a Törvényszék általi értelmezését, valamint azt a következtetést, hogy e rendeletek nem tartalmaznak jogalapot a kötelezettségvállalás hivatalos visszavonását megelőzően a kötelezettségvállalás megszegésével történő behozatalra vonatkozó vámok beszedésére. A Törvényszék különösen az alaprendeletekben bevezetett kötelezettségvállalási rendszernek a 461/2004 rendelet által történt módosításait hagyta figyelmen kívül.³⁷

76. Először is³⁸ az intézmények azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a jelen ügyben „visszamenőlegesnek” minősítette a vámoknak az említett behozatalok után történő beszedését. Egyrészt a Törvényszék nem indokolja ezt a feltételezett visszaható hatályt. Másrészt e feltételezés sérti a visszaható hatálynak az ítélkezési gyakorlat által értelmezett fogalmát,³⁹ és a dömpingellenes alaprendelet 10. cikke (1) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikke (1) bekezdésének megsértését jelenti.

77. Másodszer a Tanács által támogatott Bizottság⁴⁰ azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének, valamint 10. cikke (5) bekezdésének, továbbá a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének, valamint 16. cikke (5) bekezdésének értelmezése tekintetében. Az

³⁶ Lásd a megtámadott ítélet 132–137. pontját.

³⁷ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet, és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló 2026/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.).

³⁸ Lásd a Bizottság második fellebbezési jogalapját és a Tanács második fellebbezési jogalapjának első részét, amelyek a megtámadott ítélet 119., 129–132., 138., 140–147. és 151. pontja ellen irányulnak.

³⁹ Az intézmények a 2018. március 15-i Deichmann ítéletre (C-256/16, EU:C:2018:187, 78. pont) és a 2019. június 19-i C & J Clark International ítéletre (C-612/16, nem tették közzé, EU:C:2019:508, 52–58. pont) utalnak.

⁴⁰ Lásd a C-439/20. P. sz. ügyben felhozott, a megtámadott ítélet 119., 130–138., 140–147. és 151. pontja ellen irányuló harmadik jogalapot.

alaprendeleteknek a 461/2004 rendelettel módosított e rendelkezései elegendő jogalapot biztosítanak a kötelezettségvállalás megszegésével érintett behozatalokra vonatkozó vámok beszedéséhez.

78. A Jiangsu vitatja ezeket a jogalapokat. Először is, a vitatott rendelet visszaható hatállyal olyan vámokat vet ki, amelyek túlmutatnak az alaprendeletben megengedetteken. A Törvényszék ezért helyesen állapította meg, hogy e rendeletek nem képeztek elegendő jogalapot a vitatott rendelet rendelkezéseinek elfogadásához.

79. Másodszor, a kötelezettségvállalás feltételeinek megszegése esetén a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdéséből és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdéséből az következik, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának következményeként nem alkalmazott vámok automatikusan a kötelezettségvállalás visszavonásának időpontjától kezdve teljesített behozatalokra vonatkoznak, a korábbi behozatalokra pedig nem. A Jiangsu szerint – amint azt a Törvényszék is megállapította – az alaprendeletekkel létrehozott rendszerben a kötelezettségvállalások megszegése miatt a vámok nem vethetők ki visszaható hatállyal a fenti 71. pontban említett rendelkezések által meghatározott eljárási korlátokon kívül. Az uniós jog semmilyen módon nem hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy érvénytelenítse a számlákat, és kötelezze a vámhatóságokat a vám visszaható hatállyal történő beszedésére a nyilvántartásba vétel és az ideiglenes vámok kivetése nélkül szabad forgalomba bocsátott korábbi behozatalok után. A Jiangsu szerint a 2004. évi módosítások kizárólagos célja egyrészt az volt, hogy lehetővé tegyék a kötelezettségvállalás visszavonását és a vám alkalmazását egyetlen jogi aktussal, és véget vessenek a korábban hatályos, a Bizottság és a Tanács részvételével zajló nehézkes kettős eljárásnak, másrészt pedig az, hogy kötelező határidőket állapítsanak meg a kötelezettségvállalások vélt megszegésével kapcsolatos vizsgálatok befejezésére.

c) Jogi elemzés

80. Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke által létrehozott kötelezettségvállalási rendszerben az említett cikkek (1) bekezdéséből az következik, hogy abban az esetben, ha sor került a dömping, illetve a szubvenció és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság bármely exportőr kötelezettségvállalását elfogadhatja, amennyiben meggyőződött arról, hogy ezzel a káros hatás megszűnik.⁴¹

81. A kötelezettségvállalás elfogadásának hatásait kifejezetten szabályozza ugyanezen rendelkezések (2) bekezdése. E rendelkezések szerint ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által kivetett ideiglenes vám vagy az adott esetben kivetett végleges vám nem *alkalmazandó* a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.⁴²

82. Az alaprendeletek fent említett cikkeinek (9) bekezdése szabályozza azokat a helyzeteket, amikor a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását. E rendelkezések szerint ilyen esetekben a Bizottság

⁴¹ A kötelezettségvállalást tehát főszabály szerint a végleges dömpingellenes vagy kiegyenlítő vám kivetése előtt fogadják el.

⁴² Kiemelés tőlem.

visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, és *(automatikusan)*⁴³ *érvénybe lépnek* az ideiglenes (dömpingellenes vagy kiegyenlítő) vámok, vagy jelen esetben a Bizottság által *kivetett végleges* vámok.

83. Az alaprendeletek ezen rendelkezéseinek jelenlegi szövege a fent említett 461/2004 rendelet által végrehajtott reform eredménye.

84. A jelen ügyekben a központi kérdés a kötelezettségvállalás elfogadásának a Bizottság által történő visszavonása hatásainak pontos terjedelmére vonatkozik, különösen abban az esetben, ha a vállalkozás megszegi azt. Ez a kérdés a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdésében foglalt rendelkezések hatályának tisztázását igényli, amelyek szerint ilyen esetben a Bizottság által kivetett végleges (dömpingellenes és kiegyenlítő) vám automatikusan „érvénybe lép”. E rendelkezések hatályának tisztázása annak meghatározására irányul, hogy a visszavonást követően a már kivetett végleges vámok a megszegett kötelezettségvállalással érintett, az exportőr által a végleges vám kivetésének időpontjától kezdve *ab initio* teljesített behozatalok (az intézmények álláspontja) vagy csak a kötelezettségvállalás hivatalos visszavonását követően teljesített behozatalok (a Jiangsu álláspontja, amelyet a Törvényszék is elfogadott) tekintetében lépnek érvénybe.

85. A kérdés alapvető hatással van a vitatott rendelet megtámadott rendelkezésére, azaz a 2. cikkre, mivel abban az esetben, ha a végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok – amint azt a Jiangsu is állítja – csak a jövőben lépnek érvénybe, azaz csak azokra a behozatalokra érvényesek, amelyeket a kötelezettségvállalás elfogadásának a Bizottság általi visszavonása óta teljesítettek, a Bizottság nem érvényteleníthette volna a visszavonás előtti behozatalokra vonatkozó kötelezettségvállalási számlákat, és nem rendelhetette volna el – jogalap hiányában – az 1238/2013 és az 1239/2013 rendeletben kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedését.

86. Ebben az összefüggésben tehát pontosan értelmezni kell a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi.⁴⁴ Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése szempontjából annak keletkezése is relevánsnak bizonyulhat.⁴⁵

87. A szó szerinti értelmezés szempontjából a szóban forgó rendelkezések olvasata nem ad döntő választ a fenti 84. pontban említett központi kérdésre, vagyis arra, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően a végleges vámok a kötelezettségvállalás visszavonását követően *ab initio* nyernek alkalmazást, vagy csak a visszavonást követő behozatalokra alkalmazandók. Ezek a rendelkezések minden további meghatározás nélkül ugyanis csak azt állapítják meg, hogy a vámok (automatikusan) alkalmazandók.

⁴³ Valójában csak a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése használja az „automatikusan” határozószót.

⁴⁴ Lásd többek között: 2021. december 2-i Bizottság és GMB Glasmanufaktur Brandenburg kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings ítélet (C-884/19 P és C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

⁴⁵ Lásd legújabbban: 2022. június 2-i SR (Fordítási költségek a polgári eljárásban) ítélet (C-196/21, EU:C:2022:427, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

88. A szó szerinti értelmezés szempontjából azonban ha egymással összefüggésben értelmezzük a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését (amely előírja, hogy a Bizottság végleges vámot „vet ki”), 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdését (amely előírja, hogy ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a végleges vám „nem alkalmazandó” az érintett behozatalra), valamint 8. cikkének (9) bekezdését (amely előírja, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonása esetén a vám „automatikusan érvénybe lép”), az teljes mértékben összeegyeztethetőnek tűnik azzal az értelmezéssel, amely szerint az eredetileg „kivetett” végleges vám alkalmazását a kötelezettségvállalás elfogadása miatt felfüggesztik („nem alkalmazandó”). Az elfogadásnak a kötelezettségvállalás megszegése miatti visszavonása esetén az ilyen felfüggesztés már nem lenne indokolt a jogsértéssel érintett behozatalra, amelyre ezért *automatikusan érvénybe lép* a már kivetett vám, amelynek alkalmazását felfüggesztették. Ugyanez az érvelés vonatkozik a szubvencióellenes alaprendelet megfelelő rendelkezéseire is.

89. Ezt követően célszerű röviden kitérni e rendelkezések keletkezésére, amelyet a felek hosszasan megvitattak. Amint azt fentebb említettem, a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (1) és (9) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (1) és (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek a jelen ügyekben releváns változatai a 461/2004 rendelettel végrehajtott reform eredményei.

90. Ebben az összefüggésben a 461/2004 rendelet (18) preambulumbekzdése releváns, amely az említett rendelet által bevezetett, majd az alaprendeletek későbbi változataiban megerősített rendelkezésekkel kapcsolatos értelmezési elemeket tartalmaz.⁴⁶

91. Ebből a preambulumbekzdésből az következik, hogy a reform célja az volt, hogy egyszerűsítse azt a kanyargós eljárást, amely a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonása esetén két jogi aktus elfogadását írta elő, az egyiket a Bizottságnak (a visszavonás), a másikat a Tanácsnak (a vámok kivetése) kellett elfogadnia.

92. E preambulumbekzdés gondos értelmezése azonban azt mutatja, hogy a reform valóban lényeges változást eredményezett. Míg a korábbi rendszerben a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően a Tanács „újra kivetette” a vámot, addig a reform utáni rendszerben a vám már létezik, és ennek pusztán alkalmazását ismeri el a Bizottság új egységes jogi aktusa. Ebből az következik, hogy míg a reform előtti rendszerben egyértelmű volt, hogy a vám – amelyet ki kellett vetni, és ezért nem létezett a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásakor – objektíve nem volt alkalmazható az e visszavonás előtti behozatalra (mivel még ki sem vetették), addig a reform utáni rendszerben ez már nem így van. A reform utáni rendszerben a vám már létezik, és pusztán annak alkalmazása az, amit a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően ezzel az egyetlen aktussal el kell ismerni.

93. Ebből következően úgy tűnik, hogy a szóban forgó rendelkezések keletkezése nemcsak összeegyeztethetőnek tűnik a rendelkezéseknek a fenti 88. pontban említett értelmezésével, hanem éppen ezen értelmezés mellett szól.

⁴⁶ E preambulumbekzdés kimondja, hogy „[a] [korábban hatályos] dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (9) bekezdése – többek között – úgy rendelkezik, hogy amennyiben a kötelezettségvállalását bármelyik fél visszavonja, a 9. cikknek megfelelően végleges vámot kell kivetni azon tények alapján, amelyek a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálattal összefüggésben kerültek megállapításra. Ez a rendelkezés időigényes kettős eljárást eredményez, amely a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásáról szóló bizottsági határozatból, és a vám újbóli kivetéséről szóló tanácsi rendeletből áll. Figyelembe véve azt, hogy ez a rendelkezés nem enged mérlegelési lehetőséget a Tanácsnak a kötelezettségvállalás megszegését vagy visszavonását követően kivetendő vám bevezetésére, vagy annak mértékére vonatkozóan, megfelelőnek tűnik a 8. cikk (1), (5) és (9) bekezdése rendelkezéseinek módosítása, azért, hogy egyértelművé tegyék a Bizottság illetékességét, továbbá hogy egyetlen jogi aktussal lehessen visszavonni a kötelezettségvállalást és visszaállítani a vámot.” Következésképpen úgy vélem, hogy az e preambulumbekzdés relevanciájának a Törvényszék által a megtámadott ítélet 144. pontjában történt elutasítása téves.

94. Ami a szóban forgó rendelkezések szövegekörnyezetének elemzését illeti, az alapvető szerepet játszott a Törvényszék által elvégzett elemzésben. A megtámadott ítéletben a Törvényszék a vitatott rendelet 2. cikkének elfogadására vonatkozó jogalapnak az alaprendeletekben való hiányára vonatkozó következtetését lényegében arra a megállapításra alapozta, hogy a jelen ügyben felvetett kérdést – nevezetesen véleménye szerint az „időközben visszavont vagy megsértett kötelezettségvállalás hiányában fizetendő dömpingellenes és kiegyenlítő vámok időbeli kivetését” – kizárólag az alaprendeleteknek a fenti 71. pontban említett rendelkezései, nevezetesen a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdése és 10. cikkének (5) bekezdése, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdése és 16. cikkének (5) bekezdése szabályozzák.⁴⁷ Ezen az alapon a Törvényszék a megtámadott ítélet 138. pontjában elutasította a vonatkozó rendelkezéseknek a fenti 88. pontban említett értelmezését.

95. A Törvényszék e tekintetben kifejtett érvelése azonban nem győzött meg.

96. E vonatkozásban mindenekelőtt megjegyzem, hogy a Törvényszék által levont következtetésnek véleményem szerint nincs alapja az alaprendeleteknek a megtámadott ítélet 133–136. pontjában említett preambulumbekendéseiben. Először is, amint azt a Bizottság helyesen állítja, ezek a preambulumbekendések nem utalhatnak a 461/2004 rendelettel végrehajtott reform által bevezetett módosításokra, mivel azok már a reformot megelőzően is szerepeltek az alaprendeletekben. Ezzel szemben ezek egy része a fenti 94. pontban említett rendelkezésekre utal, és az értelmezéshez kulcsokat ad e tekintetben.

97. Ami a dömpingellenes alaprendelet 8. cikkének (10) bekezdését és a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikkének (10) bekezdését illeti, amint azt az alaprendelet (14), illetve (12) preambulumbekendése tükrözi, azok kifejezetten két esetben alkalmazandók: amikor „a kötelezettségvállalás megszegésének gyanúja” áll fenn, vagy amikor „a megállapított tényállás kiegészítéséhez további vizsgálatra van szükség”. Ezek a rendelkezések lehetővé teszik ideiglenes vámok kivetését ilyen esetekben. A Törvényszék megállapításaival ellentétben ezek nem a dömpingellenes és szubvencióellenes vámok visszaható hatályú alkalmazását szabályozzák, amelyek az időközben visszavont vagy megsértett kötelezettségvállalás hiányában alkalmazandók lettek volna.⁴⁸ Egyszerűen olyan rendelkezésekről van szó, amelyek a fent említett két helyzetben lehetővé teszik az ideiglenes intézkedések bevezetését, mondhatni „elővigyázatossági” alapon. Azt, hogy ezek a rendelkezések nem szabályozzák a vámok visszaható hatályú alkalmazását, az a tény bizonyítja, hogy nem található meg a rendeletek visszaható hatályra vonatkozó cikkeiben, azaz a dömpingellenes alaprendelet 10. cikkében és a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikkében. Ebből az következik, hogy ezek a rendelkezések – a Törvényszék álláspontjával ellentétben – nem valósíthatják meg „a jogalkotó arra vonatkozó szándékát, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonásából levonandó következmények megállapítása érdekében alkalmazható eljárásokat szabályozza”.⁴⁹

98. A dömpingellenes alaprendelet 10. cikke (5) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet megfelelő 16. cikke (5) bekezdésének rendelkezései kifejezetten szabályozzák a vámok visszaható hatályú alkalmazását a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén. Ezek a rendelkezések kivételesen és a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása miatt lehetővé teszik a végleges vámok visszaható hatályú alkalmazását az ideiglenes vámok kivetése előtt teljesített behozatalokra, legfeljebb 90 napos korláttal, és azzal a feltétellel, hogy az ilyen behozatalt nyilvántartásba vették. Ezek a rendelkezések tehát kivételesen a kötelezettségvállalás

⁴⁷ Lásd a megtámadott ítélet 130., 137. és 141. pontját.

⁴⁸ Lásd a megtámadott ítélet 130. pontját.

⁴⁹ Lásd a megtámadott ítélet 137. pontját.

megszegése vagy visszavonása miatt lehetővé teszik a végleges vámok alkalmazását nemcsak azok kivetése előtt, hanem jóval korábban, akár 90 nappal az *ideiglenes vámok* alkalmazását megelőzően is. Ebből az következik, hogy ezek a rendelkezések nemhogy nem ellentétesek a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) és (9) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) és (9) bekezdésének a fenti 88. pontban említett értelmezésével, hanem sokkal inkább úgy tűnik, hogy ezen értelmezés mellett szólnak. A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén ugyanis lehetővé teszik a végleges vámok visszaható hatályú alkalmazását jóval a kivetésük időpontját megelőzően. Rendszertani szempontból ebből az következik, hogy a fent említett (1) és (9) bekezdést *a fortiori* úgy kell értelmezni, hogy a kötelezettségvállalás megszegése esetén a végleges váموkat a kivetésük pillanatától kezdve alkalmazandónak kell tekinteni.

99. A fentiekből az következik, hogy a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (10) bekezdésének és 16. cikke (5) bekezdésének a megtámadott ítélet 130., 137., 138., 141. és 144. pontjában foglalt értelmezése téves jogalkalmazáson alapul.

100. Ezzel együtt az az érv, amely miatt a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) és (9) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) és (9) bekezdésének a fenti 88. pontban említett értelemben vett értelmezése mellett érvelek, teleologikus érv.

101. Úgy vélem, hogy az e rendelkezéseknek a Jiangsu által javasolt és a Törvényszék által támogatott értelmezése az alaprendeletekben előírt kötelezettségvállalási rendszer hatékony érvényesülésének akadályát képezi, ezáltal jelentősen csökkentve a kötelezettségvállalást tevő vállalkozásokat a kötelezettségvállalás megszegése esetén érintő gazdasági következményeket. Ebben az esetben e vállalkozásokat csak a jövőre nézve érintenék e következmények és a múltra nézve nem. Egy ilyen értelmezés jelentősen csökkenti azt az elrettentő hatást, amelyet a kötelezettségvállalás megszegésének negatív következményei gyakorolnak a kötelezettségvállalást felajánló vállalkozásokra, és így nagymértékben csökkenti a kötelezettségvállalás betartására való ösztönzésüket. Milyen érdeke fűződhet egy vállalkozásnak a kötelezettségvállalás betartásához, ha tudja, hogy ha megszegi azt, akkor annak semmilyen következménye nem lesz a múltra nézve?

102. Ezért nem értek egyet a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 151. pontjában tett azon megállapításával, amely elfogadja a Jiangsu azon érvelését,⁵⁰ amely szerint a kötelezettségvállalás visszavonása önmagában is kellően jelentős szankciót jelentene a kötelezettségvállalás megszegése miatt. Éppen ellenkezőleg, a Bizottsággal értek egyet abban, hogy a jelen ügyben az exportáló gyártó és az importőr teljes mértékben tisztában volt a jogsértéssel, és ezért nincs ok arra, hogy megvédjék őket a vámok kivetésével szemben.

103. Egyebekben az ítélkezési gyakorlat már egyértelműen megállapította egyrészt, hogy az alaprendeletek kötelezettségvállalásra vonatkozó rendelkezései által követett alapvető cél a dömping uniós ágazatra gyakorolt káros hatásai megszüntetésének biztosítása, másrészt pedig, hogy e cél alapvetően az exportőr együttműködési kötelezettségén, valamint az általa tett kötelezettségvállalás megfelelő végrehajtásának az ellenőrzésén alapul, azon bizalmi viszony keretében, amelyen az ilyen kötelezettségvállalásnak a Bizottság általi elfogadása alapul.⁵¹

⁵⁰ Lásd a megtámadott ítélet 151. pontját, amely ugyanezen ítélet 125. pontjára utal.

⁵¹ A dömpingellenes alaprendelet 8. cikkét illetően lásd: 2012. november 22-i Usha Martin kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 36. pont, összefüggésben a 24. ponttal).

104. Az alaprendeletek rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely a kötelezettségvállalás megszegése esetén a következmények jelentős csökkentése révén lényegesen csökkenti a vállalt kötelezettség teljesítésére és a Bizottsággal bizalmi viszony keretében történő együttműködésre való ösztönzést, véleményem szerint tehát összeegyeztethetetlen a fent említett ítélkezési gyakorlattal.

105. A fentiekből az következik, hogy véleményem szerint a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdése második albekezdésének és (9) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdése második albekezdésének és (9) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján kivetett végleges dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokat felfüggesztik a kötelezettségvállalással érintett behozatalok tekintetében a kötelezettségvállalásnak a Bizottság általi elfogadása miatt. Abban az esetben, ha a Bizottság a kötelezettségvállalás megsértése miatt visszavonja az elfogadást, e felfüggesztés már nem indokolt a jogsértéssel érintett behozatalokra, amelyek tekintetében így automatikusan érvénybe lép a már kivetett vám, amelynek alkalmazását felfüggesztették. Ebből az következik, hogy a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonása a kötelezettségvállalás megszegését követően azzal a hatással jár, hogy az eredetileg kivetett végleges vámok automatikusan alkalmazandók a megszegett kötelezettségvállalással érintett behozatalokra, így az e behozatalokra vonatkozó végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámokat *ab initio* meg kell fizetni.

106. Ezt az értelmezést véleményem szerint nem kérdőjelezi meg a Jiangsu azon érvelése, amely szerint, ha ezt elfogadjuk, a kötelezettségvállalás elfogadásának visszavonását követően a végleges vámok *ab initio* beszede nemcsak a kötelezettségvállalás vállalkozás általi megszegése esetén lenne lehetséges, hanem akkor is, ha a Bizottság az ítélkezési gyakorlat által biztosított széles mérlegelési jogkörén belül úgy dönt, hogy a kötelezettségvállalás elfogadását más okokból vonja vissza, például ha az már nem gyakorolható, vagy ha az exportáló gyártó az, aki vissza kívánja vonni a kötelezettségvállalást.

107. E tekintetben megjegyzem, hogy bár – amint az az ítélkezési gyakorlatból világosan kitűnik⁵² –, a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntésében, hogy vissza kell-e vonni a kötelezettségvállalás elfogadását, vagy sem, ugyanebből az ítélkezési gyakorlatból következik az is, hogy ezt a mérlegelési jogkört az arányosság elvével összhangban kell gyakorolni. Ez azt jelenti, hogy a hatáskör gyakorlása (negatív) következményeinek arányban kell állniuk azzal az érdekekkel, amelynek érdekében a hatáskör gyakorlására sor került. A jelen ügyben, amint az a fenti 101–104. pontban említett megfontolásokból kitűnik, a kötelezettségvállalás vállalkozás általi megszegése esetén arányos a megszegett kötelezettségvállalással érintett behozatalokra vonatkozó végleges vámok *ab initio* beszede.

108. Következésképpen a fentiekből először is az következik, hogy a fenti 105. pontban javasolt értelmezés fényében a Jiangsu által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának a Jiangsu jogsértése miatti visszavonását követően a jelen ügyben nem került sor a végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok visszaható hatályú alkalmazására. Ebből az következik, hogy a megtámadott ítélet 129–132., 138. és 141. pontja téves jogalkalmazáson alapul, és hogy a Bizottság második fellebbezési jogalapjának és a Tanács második fellebbezési jogalapja első részének helyt kell adni.

⁵² Lásd: 2012. november 22-i Usha Martin kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 32. pont).

109. Másodszor, a megtámadott ítélet téves jogalkalmazáson alapul a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének, valamint 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének, valamint 16. cikke (5) bekezdésének értelmezését illetően, és ennél fogva a Bizottság által felhozott harmadik jogalapnak is helyt kell adni.

2. A jogellenességi kifogással kapcsolatos fellebbezési jogalapokról

110. A Bizottság által előterjesztett negyedik fellebbezési jogalapban és a Tanács által előterjesztett második fellebbezési jogalap második részében az intézmények a megtámadott ítélet 153–158. pontját támadják, amelyben a Törvényszék helyt adott a Jiangsu által az 1238/2013 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával és az 1239/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával szemben előterjesztett jogellenességi kifogásnak, és úgy rendelkezett, hogy az említett rendelkezések a jelen ügyre nem alkalmazhatók. Különösen ezen ítélet 157. pontjában a Törvényszék e helyben hagyó döntését két érvre alapozta, amelyek az ugyanezen ítélet 128–140. pontjában kifejtett érvelésre hivatkoznak.

111. Első érvével a Törvényszék úgy vélte, hogy a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések nem terjednek ki a fenti 94. pontban említett rendelkezésekben rögzített esetekre, amelyek kizárólag az időközben megszegett vagy visszavont kötelezettségvállalás hiányában alkalmazandó dömpingellenes és szubvencióellenes vámok kivetését szabályozzák. E tekintetben azonban a fenti 95–99. pontból az következik, hogy a Törvényszék ezen elemzése véleményem szerint téves jogalkalmazáson alapul. Ebből az következik, hogy ez nem képezheti a jogellenességi kifogás alapját. Ugyanezen okok miatt el kell utasítani a megtámadott ítélet ugyanezen pontjában kifejtett, az alaprendeletek általános rendszerére alapított második érvet is. Ez az érvelés szintén a Törvényszék által korábban elvégzett, téves jogalkalmazáson alapuló elemzésen alapul.

112. Ehelyett úgy vélem, hogy amint arra a Bizottság is utalt, a jogellenességi kifogás tárgyát képező rendelkezések elfogadására való felhatalmazás azon hatáskörbe tartozik, hogy a dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokat kivető rendeletben a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése alapján megállapítsa az ítélezési gyakorlat által értelmezett, az e vámok beszedésére vonatkozó „egyéb kritériumokat”.⁵³

113. A fentiekből az következik, hogy a Bizottság által felhozott negyedik fellebbezési jogalapnak és a Tanács által felhozott második fellebbezési jogalap második részének helyt kell adni, és ezért a megtámadott ítéletet teljes egészében hatályon kívül kell helyezni.

VI. Az első fokon benyújtott keresetről

114. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi.

⁵³ A dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdését illetően lásd: 2018. március 15-i Deichmann ítélet (C-256/16, EU:C:2018:187, 57–60. pont).

115. Úgy vélem, hogy a jelen esetben ez a helyzet áll fenn. A fenti megfontolásokról és különösen a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) és (9) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) és (9) bekezdésének a fenti 105. pontban általam javasolt értelmezéséből ugyanis az következik, hogy a Törvényszék megállapításával ellentétben a Jiangsu által első fokon felhozott, a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 10. cikke (5) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1), (9) és (10) bekezdésének és 16. cikke (5) bekezdésének megsértésére vonatkozó egyetlen jogalapot, amely a Jiangsu által az 1238/2013 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, valamint az 1239/2013 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjával szemben előterjesztett jogellenességi kifogáson alapul, el kell utasítani.

VII. A költségekről

116. A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. E körülmények között azt javaslom, hogy a Bíróság a Bizottság és a Tanács kérelmének megfelelően kötelezze a Jiangsut a Bizottság és a Tanács részéről az elsőfokú eljárásban, illetve a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

VIII. Véggövetkeztetés

117. A fenti megfontolások tükrében azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

- A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a Jiangsu Seraphim Solar System kontra Bizottság ügyben 2020. július 8-án hozott ítéletét (T-110/17, EU:T:2013:315) hatályon kívül helyezi;
- a Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd által a T-110/17. sz. ügyben a Törvényszékhez benyújtott keresetet elutasítja;
- a Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd-et kötelezi az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa részéről az elsőfokú eljárás, valamint a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.